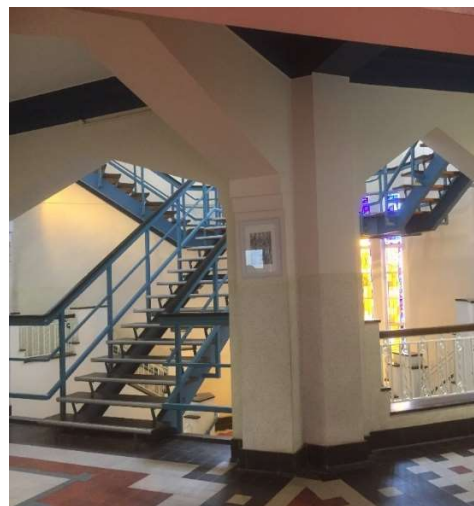
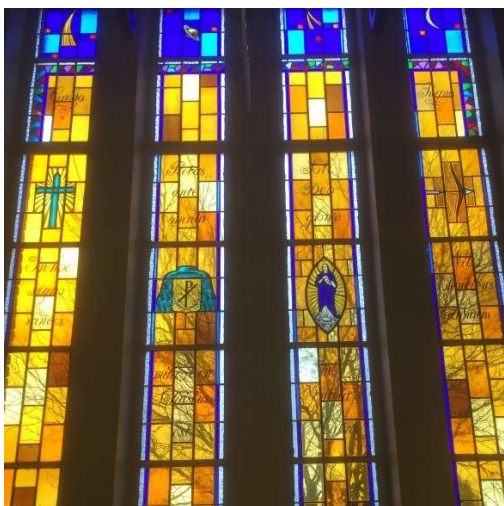

Jaarlijks bezoekt het College van Bestuur van SKVOB e.o. de verschillende onderwijslocaties die onder haar bestuur ressorteren. Op 29 maart 2017 was het Onze Lieve Vrouwelyceum aan de beurt. Van dit bezoek doet het bestuur hierbij verslag.

HET ONZE LIEVE VROUWELYCEUM

Wie het gebouw van het Onze Lieve Vrouwelyceum binnengaat, proeft meteen hoe levend de geschiedenis van bijna honderd jaar in de gangen en lokalen aanwezig is. De art-deco architectuur van begin jaren twintig met decoratief metselwerk imponeert aan de buitengevel van de entree. Het ritme in de ruimtelijke opbouw tot in het kleinste detail maakt het centrale trappenhuis tot een levend monument met in het hart de stralende kleuren van het glas in lood met katholieke spreuken in Kerklatin en een ovaal omlijste Onze Lieve Vrouw.

‘Pietas ante omnia’ moet vroeger iets hebben betekend als ‘vrome gehoorzaamheid voor alles’. Van leerlingen werd vast een strenge plichtsbetrachting verwacht. We vragen ons af wat vrij vertaald de pedagogische betekenis van dit credo voor het huidige onderwijs kan zijn. Is dat in de 21^e eeuw ‘voor alles aandacht voor de leerling’?

Ook de geschiedenis van de beroemde tekenleraar Paul Windhausen leeft op de gangen van de eerste verdieping in een bijna museale expositie.

Een andere eerbetoon aan de rijke traditie van het OLV wordt gevormd door de majestueuze zwart-wit portretten van de opeenvolgende rectoren, waarin het licht van het heden weerspiegelt. De huidige rector, Gijs van Wijlen, weet zijn positie in een lange traditie, we voegen hem hieraan graag in kleur toe.

Soms is het zoeken naar een goede combinatie van traditie en vernieuwing. Zo zitten vlakbij de entree leerlingen anno 2017 te staren naar hun mobiel, maar met een open houding naar hun omgeving kijken ze ons even later lachend aan. Je ziet dat ze gaan glimmen van de aandacht.

Daarvan getuigt ook het CKV-posterproject 'Je mag zijn wie je bent of wie je zou willen zijn', vertelt de rector. 'Er zit hier doorgaans een brave doelgroep, maar die mag best wat eigenwijzer zijn.' Naast de verplichte onderwijsprestaties, onderschrijft de rector ook het belang om elkaar te verrassen en op een breder denkspoor te zetten. 'De school is immers niet alleen een nutsysteem maar primair een zinsysteem.' Dat wil niet zeggen dat het soms toch ook niet lastig kan zijn om de gebaande paden te verlaten in een tijd dat de leerling

steeds meer centraal komt te staan en nieuwe media hun intrede doen. De docenten komen op voor de gevolgen die de veranderingen met zich mee brengen voor hun dagelijks functioneren. Ze vertellen dat de school beleid en studiemiddagen heeft opgezet met de bedoeling met nieuwe didactische mogelijkheden ervaring op te doen, zoals rekening houden met verschillen tussen leerlingen of toetsbeleid. Ook de kwaliteitszorg wordt ter hand genomen om in te spelen op de maatschappelijke verwachtingen dat de school van ervaringen leert en daarover verantwoording aflegt.

De school profileert zich met het '20-80 learning' waarbij leerlingen die op het havo kiezen voor het International Business College (IBC) één dag in de week volledig worden ondergedompeld in de wereld van ondernemers. Zij schrijven een ondernemingsplan, krijgen gastlessen en feedback van bedrijven en presenteren professioneel hun plannen voor genodigden ('even wennen', zo formeel die keurig aangepaste kleding). Zij willen zodoende aandelen verkopen om hun plannen te realiseren. Een deel van de reguliere vaklessen wordt aangepast aan de IBC-doelgroep. Leerlingen die wij spraken zijn reuze-enthousiast. Zij tonen ons hun inmiddels gerealiseerde producten na het nodige marktonderzoek: van een niet-kantelbare mok tot een lampje met usbaansluiting.

Toen we vroegen wat een leerling van het IBC vond, zei ze lachend: 'Ik kan er wel uren over vertellen!'

Yvonne Leenen, Lid College van Bestuur SKVOB e.o.